

Publicerad 2017-04-10 14:47 av Goraxy 89 Orion

I botaniska

det var i botaniska

såg jag henne i silhuett på avstånd

och jag tänkte

vilken kvinna vilken drottning

och det var du

vi strövade längs de vita vita de vitaste

kritvita stränderna

och vinden lekte varm

med ditt hår och din vita vita

löst sittande och

luftiga

mullbärssilkesblus

solen har sin gång

men klockan klämtar för dig nu

vita vita vita

vill ha dina ögon din näsa

kinderna och

till sist

din brinnande mun

i natt då

skall vi stilla döden in

till drömlandets

brinnande chardasvioliners

svepande dans

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Goraxy 89 Orion med Poeter.se id #48553 innehar upphovsrätten